

INFORMACJA DOTYCZĄCA ORGANIZACJI PRAKTYK ZAWODOWYCH
DLA STUDENTÓW III ROKU I STOPNIA KIERUNKU ZOOTECHNIKA
SPECJALNOŚCI HODOWLA I UŻYTKOWANIE KONI

1. Celem praktyki jest:

- a) zapoznanie studentów z organizacją hodowli oraz procesami produkcyjnymi w stadninach koni oraz w obiektach zajmujących się hodowlą i chowem innych zwierząt gospodarskich; dodatkowo wzięto pod uwagę Ogrody Zoologiczne oraz lecznice weterynaryjne zajmujące się opieką nad zwierzętami gospodarskimi,
- b) wdrożenie studentów do samodzielnego obserwowania zjawisk biologicznych, ich interpretacja i ocena na bazie przesłanek naukowych,
- c) umożliwienie udziału w jak największej liczbie prac wykonywanych w stadninach/gospodarstwach, uczestniczenie w ich organizowaniu i technicznym wykonywaniu.

2. Praktyka zawodowa w wymiarze 8 tygodni została podzielona na dwie części:

- I. **Praktyka 4-tygodniowa w zakresie hodowli i użytkowania koni**, odbywająca się w stadninach posiadających co najmniej **20 klaczy matek** (w trakcie praktyki powinno się urodzić przynajmniej 3 źrebięta) w okresie pierwszego miesiąca semestru letniego (przełom lutego i marca).
- II. **Praktyka zootechniczna 4 –tygodniowa** odbywająca się w okresie ferii letnich (lipiec, sierpień) w ośrodkach hodowli i użytkowania innych zwierząt gospodarskich zapewniających odpowiedni poziom hodowli lub produkcji, przy czym obowiązkowo **2 tygodnie w zakresie hodowli i chowu bydła lub trzody** chlewnej (wymogi dla bydła to minimum 15 krów mlecznych, dla trzody to minimum 10 macior lub 100 tuczników); pozostałe 2 tygodnie praktyki studenci mogą odbyć w owczarniach i koziarniach o liczbie matek powyżej 50 szt., fermach drobiu, fermach zwierząt futerkowych, gospodarstwach rybnych – stawy użytkowe, w pasiekach powyżej 20 pni oraz w Ogradach Zoologicznych i w lecznicach weterynaryjnych zajmujących się opieką nad zwierzętami gospodarskimi lub w jednej ze stacji doświadczalnych Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie. W przedsiębiorstwach obowiązuje areał upraw powyżej 15 ha a w gospodarstwach indywidualnych powyżej 5 ha.
- III. **Zaliczeniem praktyk jest egzamin.**

3. Praktyka częściowo, a w szczególnych przypadkach w całości, może odbywać się w obiektach zagranicznych spełniających powyższe wymogi. Obiekty zagraniczne mogą być przedstawione w formie opisu sporządzonego przez stronę zapraszającą lub w postaci oświadczenia złożonego przez zainteresowanego studenta. W przypadku skierowania na praktykę zagraniczną student pierwszą część praktyki winien na wstępie odbyć w obiekcie krajowym.
4. Obiekt, w którym student odbywa praktykę na podstawie **porozumienia z Uniwersytetem Rolniczym** w Krakowie powinien gwarantować realizację programu praktyki oraz zapewnić nocleg praktykantowi (w szczególnych wypadkach student wyraża zgodę na samodzielne zapewnienie sobie noclegu).
5. Przewiduje się indywidualne rozpatrywanie skierowań na praktyki z uwzględnieniem poziomu wiedzy studenta z zakresu rolnictwa i produkcji zwierzęcej, prac w gospodarstwie własnym itp.

6. W czasie praktyki, zarówno w kraju jak i za granicą, obowiązuje Regulamin Praktyk zatwierdzony przez Radę Wydziału.
7. Zgłoszenie propozycji odbycia praktyk z zakresu hodowli i użytkowania koni należy złożyć do pełnomocnika ds. praktyk **do 30 października roku poprzedzającego praktykę** a z zakresu hodowli i użytkowania innych zwierząt gospodarskich **do 31 marca roku, w którym ma odbyć się praktyka zootechniczna.**

PROGRAM PRAKTYKI ZAWODOWEJ – HODOWLA KONI

Okres praktyki zawodowej przeznaczony na pracę w stadninie (4 tyg.) winien być tak zaplanowany, aby studenci mogli zapoznać się z następującymi zagadnieniami:

1. **Rasy i typy użytkowe oraz sposoby użytkowania koni** utrzymywanych w stadninie.
2. **Rozród koni** w stadninie – objawy, przebieg i długość rui, sposoby wykrywania rui, moment krycia lub unasienienia, techniki inseminacji jeśli jest stosowana, cechy używanego nasienia, kryteria doboru, postępowanie z klaczami w okresie ciąży, przygotowanie do porodu i ewentualne udzielenie pomocy, postępowanie z matką i potomstwem po porodzie, regulacja terminów krycia i porodów.
3. **Wychów źrebiąt** – parametry pourodzeniowe, dokarmianie osesków i ew. źrebiąt osieroconych, przechodzenie na pasze gospodarskie, zasady pojenia, terminy odsadzania, kontrola wzrostu – pomiary ciała, terminy i sposoby selekcji młodych zwierząt, krycie pierwiastek.
4. **Żywnienie koni** utrzymywanych w stadninie z uwzględnieniem płci, wieku i stanu fizjologicznego – pasze stosowane w żywieniu koni i sposoby ich oceny, ustalanie dawek pokarmowych na podstawie norm żywienia, zmienność żywienia zależna od pór roku i stanu fizjologicznego, pasze pełnoporcjowe, zasady pojenia zwierząt.
5. **Utrzymanie i pielęgnacja** koni utrzymywanych w stadninie – rodzaje budynków i pomieszczeń, rozplanowanie wewnątrz pomieszczeń i ich wyposażenie, ew. zastosowana mechanizacja, pomieszczenia pomocnicze, okólniki, wybiegi i pastwiska; pielęgnacja codzienna koni różnych grup technologicznych.
6. **Profilaktyka, występowanie i zwalczanie koni** utrzymywanych w stadninie – zabiegi pielęgnacyjne, przeglądy weterynaryjne, szczepienia i odrobaczanie, kastracja ogierków, działalność lekarza weterynarii w stadninie.
7. **Organizacja hodowli i chowu** koni utrzymywanych w stadninie – wielkość stada podstawowego i obrotowego, struktura stada, obrót stada, remont stada, znakowanie koni, sposoby oceny wartości użytkowej, dokumentacja zootechniczna.
8. **Organizacja produkcji roślinnej** – struktura i powierzchnia użytków rolnych i plony, użytkowanie oraz pielęgnacja łąk i pastwisk.
9. **Ekonomika produkcji koni** – obsada zwierząt na 100 ha użytków rolnych, okres użytkowania koni w hodowli, ew. wskaźniki wydajności produkcji, organizacja produkcji pasz globalnie, jednostkowe koszty produkcji.

PROGRAM PRAKTYKI ZAWODOWEJ – HODOWLA ZWIERZĄT

Okres praktyki zawodowej przeznaczony na pracę w produkcji zwierzęcej winien być tak zaplanowany, aby studenci mogli zapoznać się praktycznie z następującymi zagadnieniami:

10. **Typy użytkowe i rasy zwierząt** utrzymywanych w gospodarstwach.
11. **Rozród zwierząt** utrzymywanych w gospodarstwach – objawy, przebieg i długość rui, sposoby wykrywania rui, moment krycia lub unasienienia, techniki inseminacji jeśli jest stosowana, cechy używanego nasienia, kryteria doboru, postępowanie z samicami w okresie ciąży, przygotowanie do

porodu i ewentualne udzielenie pomocy, postępowanie z matką i potomstwem po porodzie, regulacja terminów krycia i porodów.

12. **Wychów młodych zwierząt** utrzymywanych w gospodarstwach – parametry pourodzeniowe, pojenie siarą i mlekiem, dokarmianie osesków, przechodzenie na pasze gospodarskie, zasady pojenia młodych zwierząt, terminy odsadzania, kontrola wzrostu – pomiary ciała, terminy i sposoby selekcji młodych zwierząt, krycie pierwiastek.
13. **Żywienie zwierząt** utrzymywanych w gospodarstwach z uwzględnieniem gatunku, płci, wieku i stanu fizjologicznego – pasze stosowane w żywieniu zwierząt i sposoby ich oceny, ustalanie dawek pokarmowych na podstawie norm żywienia, zmienność żywienia zależna od pór roku i stanu fizjologicznego, monodie ty, dawki pełnoporcjowe, zasady pojenia zwierząt.
14. **Użytkowanie zwierząt** utrzymywanych w gospodarstwach – technologie produkcji przy danym kierunku użytkowania, wybór zwierząt do danego kierunku użytkowania, kontrola w toku produkcji, czynności specyficzne dla gatunku zwierząt gospodarskich (dój, strzyża, łęgi itp.), przygotowanie produktów zwierzęcych do sprzedaży.
15. **Utrzymanie i pielęgnacja** zwierząt utrzymywanych w gospodarstwach – rodzaje budynków i pomieszczeń, rozplanowanie wewnątrz pomieszczeń i ich wyposażenie, normy powierzchni, normy zoohigieniczne i sanitarne, zastosowana mechanizacja, pomieszczenia pomocnicze, okólniki, wybiegi i pastwiska.
16. **Profilaktyka, występowanie i zwalczanie chorób zwierząt** utrzymywanych w gospodarstwach – zabiegi pielęgnacyjne, przeglądy weterynaryjne, szczepienia i odrobaczanie, kastracja samców, występowanie, objawy i leczenie chorób.
17. **Organizacja hodowli i chowu** zwierząt utrzymywanych w gospodarstwach – stado podstawowe i obrotowe, struktura stada, obrót stada, remont stada, znakowanie zwierząt, ocena wartości użytkowej, dokumentacja zootechniczna.
18. **Organizacja produkcji roślinnej** – struktura i powierzchnia użytków rolnych, plony i poplony, uprawa roli, nawożenie, przygotowanie materiału siewnego i sadzeniakowa., siew i sadzenie, zabiegi pielęgnacyjne, ochrona roślin, mechanizacja, użytkowanie i pielęgnacja łąk i pastwisk.
19. **Ekonomika produkcji zwierzęcej i roślinnej** – obsada zwierząt na 100 ha użytków rolnych, okres użytkowania zwierząt w gospodarstwie, wskaźniki wydajności produkcji zwierzęcej, organizacja produkcji pasz globalnie i na 1 sztukę, kształtowanie cen artykułów pochodzenia zwierzęcego i roślinnego, jednostkowe koszty produkcji.